

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 8T/160/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010642
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Penjaková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5913010642.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

č.k.: 8T/160/1013-425
IČS: 5913010642

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou JUDr. Miriam PENJAKOVOU v trestnej veci proti obžalovanému E. P., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., J. XXXX/X, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.01.2016 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l:

r o z h o d o l:

o b ž a l o v a n ý

E. P., nar. XX. XX. XXXX v K., trvale bytom K., J. XXXX/X, zamestnaný v Obaly SOLO, s.r.o., Ružomberok, na slobode

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 10. 09. 2012 v čase o 11.00 hod. v Ružomberku, na miestnej komunikácii na ulici Plavisko došlo k dopravnej nehode a to tak, že vodič osobného motorového vozidla zn. BMW, ev. č. RK-297BC, E. P., nar. XX. XX. XXXX, ktorý svoje vozidlo zaparkoval pri pravom okraji vozovky v smere jazdy od centra mesta do Baničného, otvoril ľavé predné dvere, pričom ohrozil cyklistku U. J., nar. XX. XX. XXXX, jazdiacej na bicykli v smere jazdy od centra mesta do Baničného, ktorá spadla z bicykla na cestu a utrpela tým pomliaždenie ľavej nohy, plošnú odreninu chrbta ľavej nohy na vonkajšej strane a zlomeninu bázy 5. priehlavkovej kostičky s posunom úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť a obmedzenie obvyklého spôsobu života v trvaní 5 mesiacov

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu za zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených U. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, K., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a. s., Krajská pobočka Žilina, P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, Sociálnu poisťovňu, pobočka Spišská Nová Ves, Elektrárnská 10, 052 80 Spišská Nová Ves s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Okresná prokuratúra v Ružomberku dňa 20.12.2013 na obvineného E. P., nar. XX.XX.XXXX podala obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby pod sp. zn. 1Pv 342/12-33 zo dňa 20.12.2013.

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/160/2013 zo dňa 05.03.2014 bol obžalovaný E. P., nar. XX.XX.XXXX podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/48/2014 zo dňa 20.08.2014 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku bol zrušený rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/160/2013 zo dňa 05.03.2014 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola trestná vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd v Žiline konštatoval, že pri vzniku následku spolupôsobili viaceré príčiny (úkony obžalovaného aj poškodenej), ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, treba hodnotiť každú príčinu čo do jej významu pre vznik následku osobitne a vzhľadom ku každej z ostatných príčin určiť jej dôležitosť pre následok, ktorý nastal. Len takýmto postupom možno dospieť k bezpečnému záveru, či a nakoľko konanie obžalovaného hodnotené v celku, bolo príčinou následku uvedeného v § 157 Trestného zákona. Tento záver nie je vylúčený skutočnosťou, že konanie obžalovaného - porušenie ustanovenia § 23 ods. 1 Zákona č. 315/1996 Zb. je len jedným článkom reťazce príčin, ktoré spôsobili následok. Okrem toho Krajský súd v Žiline uviedol, že nebola vyčerpávajúcím spôsobom zodpovedá otázka rozsahu ujmy na zdraví, akú pri dopravnej nehode utrpela poškodená U. J., a preto bude povinnosťou súdu opätovne vypočítať znalca, ktorý mal osobne vyšetriť poškodenú, aby zistil či a ako ju poškodenie na zdraví obmedzovalo v obvyklom spôsobe života, alebo či už išlo o citeľnú ujmu v obvyklom spôsobe života poškodenej.

V zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Žiline súd opätovne vypočul obžalovaného E. P., ktorý uviedol, že nevidí žiadny dôvod, čím by poškodenú poškodil a zavinil jej pád, trvá na svojej pôvodnej výpovedi z hlavného pojednávania. V pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je nevinný a ku skutku uviedol, že dňa 10.09.2012 išiel na osobnom motorovom vozidle BMW, radu 3, evidenčné číslo RK 297BC okolo 10.30 hod., išiel z Bottovej ulice na ulicu Plavisko, a keď dával prednosť na stopke, nakoľko tam je križovatka, cyklistku vôbec nezaregistroval, prešiel a zaparkoval vozidlo ku krajnici. Odstavil motor, rozopol pás, vypol svetlá, nakoľko pootvoril dvere a dal jednu nohu von, očným kontaktom vzhliadol na poškodenú a počul, ako kričí, že je v šoku. Následne počul, ako spadla taška a videl, ako poškodená sedela na zemi aj s bicyklom. Mama obžalovaného stála oproti svedkyňi poškodenej vo vzdialenosti 7 m a venčila psa. Poškodená vstala, išli s ňou oproti na lavičku a pýtali sa jej, či netreba volať políciu a záchranku. Nakoľko zranenie si nevyžiadalo lekársku pomoc, pretože mala len škrabanec na nohe, tak jej obžalovaného mama doniesla vodu, a pýtala sa, či jej niečo nie je treba. Poškodená tvrdila, že nie, následne nasadla na bicykel a pokračovala domov. Obžalovaný jej zobral tašku s nákupom na aute a priviezol domov. Celý prípad považoval za uzavretý, až na druhý deň mu prevolali policajti a poškodená mu poslala SMS správu, že je na polícii. Motorové vozidlo, dvere otváral tak, že vôbec sa poškodenej nedotkli, poškodená si pýtala náhradu mzdy, avšak

nemá dôvod jej niečo vyplácať, pretože jej nič nespravil. Obžalovaný ďalej uviedol, že keď poškodená spadla, retiazka na bicykli bola spadnutá, a preto jej to opravil.

Svedkyňa poškodená U. J. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 10.09.2012 okolo 11:00 hod. vykonávala jazdu na bicykli po ulici Bottovej smerom na ulicu Plavisko v Ružomberku. Vzadu na bicykli mala košík, v ktorom mala nákup zeleniny. Na riadidlách po pravej strane mala zavesenú červenú kabelku. Ako prešla z ulice Bottovej na križovatku s ulicou Plavisko, v križovatke zastala a zosadla z bicykla, nakoľko dávala prednosť vozidlám idúcim po hlavnej ceste. Následne s bicyklom aj s vozidlom stojacim vedľa nej prešli do križovatky a odbočili smerom na ulicu Plavisko, po prejení 50 m toto vozidlo zastalo pri pravom okraji vozovky smerom do Baničného. Ako sa blížila so svojim bicyklom k vozidlu, tak si myslela, že vodič ju registroval, preto sa rozhodla vozidlo obísť po ľavej strane. Predchádzala vozidlo po pravej strane približne asi 30 m od pravého okraja vozovky, pričom pri predchádzaní tohto vozidla dala znamenie vystrčením ľavej ruky. Začala obchádzať odparkované vozidlo, nakoľko sa oproti v jazdnom pruhu opravoval chodník, takže išla bližšie okolo odparkovaného vozidla. Keď sa nachádzala na úrovni predných dverí vodiča, tak zrazu pocítila náraz do riadidiel, následkom čoho dostala balans a spadla na ľavú stranu aj s bicyklom. Obžalovaný následne z vozidla vystúpil a prišiel jej pomôcť, pozbieral jej nákup, dal jej bicykel na krajnicu a išli si sadnúť na lavičku. Opýtal sa jej, či je v poriadku, či netreba zavolať pomoc na ošetrovanie, pričom po chvíli odmietla privolanie pomoci, aj polície. Obžalovaný jej pomohol odviesť nákup domov a ona odišla domov na bicykli. V priebehu 2 hodín jej napuchla noha, preto išla na lekárske ošetrovanie. Keďže na röntgene nepracovali, musela prísť na röntgen na druhý deň ráno. 11.09.2012 jej zistili, že má zlomené kostičky na ľavom priehlavku a bude potrebovať operáciu a teda bude dlhšie PN. Svedkyňa poškodená uviedla, že príčinu dopravnej nehody vidí v tom, že vodič, ktorý vystupoval z vozidla, si ju nevšimol, a preto došlo k pádu na bicykli. Svedkyňa poškodená si uplatnila škodu pozostávajúcu z ušlej mzdy vo výške 1.200,- Eur a bolestné vo výške 500,- Eur, teda spolu vo výške 1.700,- Eur. Svedkyňa poškodená ďalej uviedla, že pán P., pani P., pán S. vraveli, že bola so svojim bicyklom na chodníku, to nie je pravda, na chodníku vôbec nebola, pretože celú dobu išla po ceste. Keď sa to stalo, tak pani P. povedala svojmu synovi „E., ty somár, kde si sa pozeral“, na to jej obžalovaný odpovedal „no na teba, kde inde“. Pokiaľ ide o zranenie, tak noha ju bolela. Najskôr ju mala v dlahe, potom v sadre, nemohla vôbec na ňu dostať, pretože v nohe boli voperované drôty a lekári ju upozornili na to, že si má dávať veľký pozor, aby na nohu nestúpala. Nemohla chodiť pomaly ani von, chodila len na výsluchy na políciu. Prvé mierne našliapnutie na päťu jej dovolil doktor v polovici decembra 2012. Nemohla chodiť do práce, tým pádom nemala zárobok a museli jej pomáhať deti s bežnými domácimi prácami a hygienou. V tej dobe dcéra mala 18 rokov a syn 25 rokov. Jej práca v zamestnaní spočíva v tom, že pracuje ako vedúca mäsiarne, robí bežnú prácu, obsluhuje za pultom, čistí, umýva nástroje, vedie celú obchodnú agendu. Pracuje spolu aj s ďalšou zamestnankyňou.

Svedok O. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ku skutku sa nevie vyjadriť, ale že bol prítomný pri spisovaní záznamu o dopravnej nehode zo dňa 10.09.2012, kedy sa obžalovaný ku skutku priznal, podpísal výpoveď, ktorú podpísala aj jeho matka, a z ktorého bolo zrejmé, že sa nepozrel do spätného zrkadla, pri otváraní dverí narazil do bicykla jeho matky, teda poškodenej.

Svedkyňa H. P., matka obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedla, že v ten deň na ulici Plavisko sa pracovalo, robili tam chodník, takže prechod po ceste bol omnoho menší. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný (syn), zaparkoval svoje motorové vozidlo, dával ukazovateľ smeru a zastavil pred jej domom. Videla aj cyklistku poškodenú pani J., ktorá vzadu cez košík mala položenú jutovú tašku, plnú zeleniny a vpredu na riadidlách mala bordovú kabelku so stredne dlhými ušami. Na druhej strane pracovali bágre a videla, ako cyklistka ide smerom rovno po ceste, potom cyklistka išla smerom na chodník, a preto si svedkyňa myslela, že domov pôjde rovno po chodníku. Svedkyňa stála na tom istom chodníku, ako pani poškodená a videla ako poškodená s bicyklom schádza z chodníka a hneď sa zaradila za auto a v tomto momente boli už pootvorené dvere na motorovom vozidle. Svedkyňa poškodená kričala, že je v šoku, naprázdno pedálovala, brzdila a následne jej nákupná taška padla celá na zem doľava a poškodená spadla na zem, predtým ešte krútila volantom doprava - doľava a z bicykla odskočila, keď bicykel bol rovno aj s kabelkou a držiac bicykel stále v riadidlách si poškodená kľukla a sadla na zadok. Obžalovaný počul, že niečo hrkoce, potom otvoril dvere, vyšiel von, pomáhal zdvihnúť bicykel poškodenej, ktorý jej aj opravil a pomohol sadnúť poškodenej na lavičku. Svedkyňa doniesla poškodenej pohár vody, chvíľu sa rozprávali, povedala poškodenej, aby sa pozrela, či je zranená, že ju obžalovaný odvezie do nemocnice. Poškodená sa pozrela, povedala, že nič jej nie je a očistila sa, na malíčku mala odreninu, poprezerala si prsty a potom odišla na bicykli. Obžalovaný jej tašku aj so zeleninou odviezol domov. Na druhý deň jej

zavolala svedkyňa poškodená, že kde má syna, aby sa mimosúdne vyrovnali, svedkyňa bola v šoku, pretože jej syn nič nespôsobil. V ďalšej výpovedi na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že keď jej syn zastal, zastal autom otočený smerom do Banična. Zastal tak asi 5 metrov od nej, medzi druhým a tretím domom na Plavisku, myslela tie paneláky na opačnej strane a piaty dom, kde sú tu malé rodinné domčeky po ľavej strane. Od križovatky je to presne 78 krokov, čo je 35 metrov. Videla cyklistku J. asi tak od prvého domu ako bicyklovala smerom domov do Banična. Pretože sa na tej ceste pracovalo, polovička cesty bola zastavená, ale nebola označená, bola označená len páskou, že sa tam pracuje, boli tam multikáry, bagre, vrtačky a skracovali tú cestu o parkovisko. Videla cyklistku ako zabočila na chodník, napravila si tašku vzadu, zišla z bicykla. Na kmeni mala na ľavej strane kabelku. Poškodená otočila bicykel, sadla naň, potiahla bicykel na cestu a chcela pokračovať smerom do Baničného. Jej stačilo len trochu potiahnuť bicykel a už bola za autom a v tej chvíli išiel obžalovaný otvoriť dvere, dvere neotvoril celkom, otvoril ich na kúsok a v tom J. kričala „som v šoku“. Vtedy skočila svedkyňa pred auto, chcela zabrániť, aby poškodená nespadla. Synovi povedala, že kde sa pozeral, poškodenej povedala, že kde sa trepe s tými taškami do takej cesty. Ďalej svedkyňa doplnila svoju výpoveď o tú skutočnosť, že poškodená krútila pedálmi, nezoskočila na dve nohy, visela jej retiazka, potom jej spadla taška zozadu, a keď bola taška na zemi, krútilo jej volantom stále na ľavú a pravú stranu, a potom už keď to otočila úplne na ľavú stranu, kde bola taška, tak poškodená urobila tri krôčiky a tam bol piesok alebo štrk, tam ju zvalilo na zadok. Ako sedela na piesku, zastala pri nej autoškola, opýtali sa jej, či poškodená je zranená, odpovedala že nie, že jej nič nie je. Svedkyňa potvrdila, že svedkyňa poškodená spadla pri zadnej časti vozidla na ten piesok, to si všimla, lebo obžalovaný otvoril úplne dvere, a išiel do zadnej časti vozidla a urobil asi dva kroky dopredu. Svedkyňa ďalej uviedla, že nemá žiadny vzťah ku svedkovi R. S., je to len známy z Ružomberka, chodíeva po ich ulici tak ako svedkyňa poškodená. K jeho manželke taktiež nemá žiadny vzťah, nie sú ani bývalé kolegyne, nakoľko ona pracovala v Bavlnároch a manželka svedka R. S. v Leve. Poznajú sa len z videnia, rozprávali sa len ako susedia a v súčasnej dobe si manželka R. S. kúpila psa a boli sa spolu prejsť.

Svedok R. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spolu s kamarátom stál na ulici Plavisko a videl, že na bicykli išla pani, ktorá mala veľkú tašku naprieč na zadnom nosiči a na riaditkách mala ešte ďalšiu tašku zavesenú. Všimol si, že motorové vozidlo bolo odstavené vyššie a cyklistka nastúpila na bicykel a z toho chodníka, zišla naprieč na cestu. Motorové vozidlo mala celú dobu pred sebou, a keď bola na úrovni ľavej zadnej časti vozidla, tá taška spadla na vozovku, čo robila, alebo nerobila poškodená, svedok nevedel uviesť. Podľa jeho názoru taška nebola asi upevnená. Poškodená sedela na ceste, všimli si, že retiazku z bicykla mala padnutú a o chvíľku išla autoškola a ten učiteľ sa pýtal, či netreba niečo pomôcť. Poškodená uviedla, že nie. Následne pani P. s obžalovaným išli ku pani, aby nezavadzali v ceste, pretože na pravej strane oproti sa robil chodník. Obžalovaný zdvihol bicykel zo zeme a svedok odišiel preč. Svedok ďalej uviedol, že jeho manželka je kolegyňou p. P. a ona mu povedala, že či by si nespomenul na tú haváriu, pretože ho tam videla. V ďalšej svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že v čase skutku išiel v smere do Ružomberka, nachádzal sa medzi strednou a prvou bytovkou na ulici Plavisko. V tej dobe sa tam robil chodník, boli tam jeho známi a zrazu videl, že ide pani na bicykli, ktorá spadla ako vyšla spoza ľavého rohu auta, vypadla jej taška, na riaditkách mala na ľavej strane tašku a spadla tak, že spadla zadnou časťou tela. Všimli si, že retiazku mala spadnutú z bicykla a videli to až keď poškodená sedela na zemi, pretože sa chlapi na tom smiali. Svedok potvrdil, že celý priebeh dopravnej nehody nevidel, nakoľko mu raz oči spadli hore, raz sa rozprával s chlapmi, ale videl ako svedkyňa poškodená robila niečo na bicykli, potom nasadla a potom videl jej pád.

Svedok U. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pamätá si, že to bolo v lete v roku 2012 keď jazdil po ulici Plavisko na autoškole a chceli obchádzať stojace auto, avšak si už nepamätá, či zastavilo bezprostredne alebo stálo. Oni čakali, lebo to auto obchádzala aj nejaká pani na bicykli a keď bol bezprostredne pri aute, otvorili sa dvere a pani spadla. Oni zastavili, vystúpil svedok z auta, išiel ku pani, spýtal sa, či nepotrebuje pomoc. Povedala, že nie, tak sa vrátil do auta a pokračoval ďalej. Udalosť si pamätá preto, lebo za 40 rokov čo jazdí na autoškole sa to stalo prvýkrát, že by niekto otvoril dvere a bola by z toho nehoda. Svedok ďalej potvrdil, že svedkyňa poškodená na bicykli obchádzala auto, oni na ňu čakali, kým obíde auto, aby mohli obísť auto potom oni, išla po ľavej strane toho auta. Svedkyňa poškodená spadla na ľavú stranu, ale ako spadla svedok nevedel popísať. Svedok ďalej potvrdil, že nevidel, že by cyklistka išla po chodníku a z neho na cestu, pretože keby tak išla, tak by na to zareagoval.

Svedkyňa H. H. sa ku skutku nevedela vyjadriť, ani si nepamätá na žiadnu dopravnú nehodu v roku 2012.

Svedok G. G. skutok nevidel, ale všimol si ako jazdí v inej dobe poškodená, pretože chodila na bicykli z chodníka na cestu a z cesty na chodník.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca MUDr. Tibora Letku, znalca z odboru zdravotnícka-farmácia, odbor chirurg, odborný lekár, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 4/2013 zo dňa 16.01.2013. Znalec vo svojej výpovedi uviedol, že sa pridržiava celého svojho znaleckého posudku, ktorý vypracoval a pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodenej, ktorá bola na chirurgickej ambulancii Poliklinike v Ružomberku a následne na traumatologickej ambulancii a oddelení v ÚVN Ružomberok. U poškodenej zistil zranenia, ktoré popísal na 9. strane svojho znaleckého posudku, a to odlomenie v oblasti báze piatej predpriehlavkovej kosti ľavej nohy, povrchovú odreninu na ľavom kolene, odreninu na vonkajšom okraji ľavej nohy s následným opuchom. Tieto zranenia nastali pádom, resp. zlým došľapnutím na ľavú nohu a následne pri páde došlo aj k poraneniu na ľavom kolene. Iné zranenia neboli zistené, ani nie sú popisované v zdravotnej dokumentácii poškodenej. Na základe uvedených skutočností teda znalec nemohol určiť príčinu pádu, len tú skutočnosť, že zranenia poškodenej nastali pádom na zem na ľavú stranu tela poškodenej s maximom na ľavú dolnú končatinu. Zranenia poškodenej, ktoré by boli spôsobené v dôsledku nárazu s dverami stojaceho vozidla, neboli popisované. Znalec sa ďalej vyjadril, že u poškodenej došlo len k drobnému odlomeniu z bázy piatej predpriehlavkovej kosti ľavej nohy vo veľkosti úlomkov cca. 1 x 1 cm, teda išlo o zlomeninu malej kostičky a následne operačný spôsob tak, ako to bolo operované, si vyžadovalo dlhšiu fixáciu a možné komplikácie pooperačné. V konkrétnom prípade operácia musela byť odložená o 3 týždne, nakoľko v mieste zlomeniny bola aj povrchová odrenina s následným opuchom a v takomto štádiu sa to nemôže operovať. Aj počas obdobia po operácii bolo hojenie pomalšie, preto celková doba sa predĺžila a trvala cca. 5 mesiacov, znalecký posudok písal v období, keď poškodená ešte bola v liečení. Zo súdneho hľadiska doba bola dlhšia ako 42 dní, čo je považované za ťažkú ujmu na zdraví. Avšak z lekárskeho hľadiska vzhľadom na rozsah, ako aj veľkosť zranenia, ako aj lokalizáciu, nie je možné toto zranenie považovať za ťažké, ale ide o zranenie ľahké až stredné. Zranenie podľa RTG snímok a podľa časového harmonogramu po úraze bolo zranenie čerstvé. Ďalej sa znalec vyjadril, že poškodená bezprostredne po úraze mohla bicyklovať, nakoľko v jej prípade nešlo o nosnú časť kostí, bolo tam aj poškodenie mäkkých tkanív, teda mohla pociťovať poškodená bolesť, ale nie veľkého rozsahu, pretože bicyklovanie je ľahšia činnosť, ako keby išla pešo. V zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Žiline súd opäť vypočul znalca MUDr. Tibora Letka, ktorý uviedol, že príčinou zlého procesu hojenia u poškodenej bolo to, že ošetrenie RTG bolo urobené až na druhý deň, keď došlo k značnému opuchu a ďalšia situácia bola, že v týchto miestach zlomeniny bola aj porušená koža, odrenina, ktorá sa začala zapáľovať a v tomto prípade operácia musela byť odložená cca o 2 týždne. Úraz bol 10.09.2012 a operácia bola 25.09.2012. Príčinou vzniku opuchu na nohe bola samotná zlomenina a jemné povrchové poranenie v tejto oblasti ľavej nohy. Znalec sa ďalej vyjadril, že PN a obmedzenie v obvyklom spôsobe života trvalo viac ako 42 dní z toho dôvodu, že operácia bola odložená, tým pádom dochádza k spomaleniu hojenia alebo dlhodobejšiemu hojeniu, tým pádom táto doba odpovedá konkrétnemu prípadu, pretože každá repozícia, ktorá je robená s takýmto odstupom nie je až tak dokonalá ako keď je urobená hneď po úraze. Znalec ďalej uviedol, že lekári spočiatku uvažovali o možnom konzervatívnom postupe liečby, ale pri kontrole vzhľadom na posun úlomkov sú dve možnosti, buď operatívne alebo konzervatívne a bol zvolený spôsob operatívne, ktorý závisí na lekároch, ktorí si daný prípad vyberú a ako ho riešia. V prípade konzervatívneho spôsobu liečby je veľká pravdepodobnosť, že by bol ošetrená hneď sadrovou fixáciou, kľudovým režimom, nemuselo by dôjsť ani k operácii a k zhojeniu zlomeniny do 6 týždňov, čo je podľa znalca jeho predpoklad. Samotná zlomenina, t.j. odlomenie v oblasti bázy 5. priehlavkovej kosti ľavej nohy je ako stredné zranenie. Poškodená bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života v dôsledku sadrovej fixácie ľavej dolnej končatiny, ktorá jej neumožňovala zaťažovať túto nohu cca. 3 až 4 mesiace a v ďalšom mesiaci bola podrobená operácii za účelom vybratia kovovo fixačného materiálu z miesta zlomeniny, ktoré si vyžiadalo cca. 2 až 3 týždne, dokopy 5 mesiacov.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul svedka Ing. Michala Fúrika, ktorý uviedol, že pracuje ako súdny znalec z odboru doprava cestná, pričom s touto trestnou vecou prišiel do kontaktu na žiadosť obhajkyne obžalovaného, aby zaujal vlastné stanovisko k veci. Svedok uviedol, že zistil, že obaja zúčastnení na nehode obžalovaný a poškodená cyklistka sa zhodujú v tom, že došlo k pádu cyklistky, pričom tento pád mal nastať v bezprostrednej blízkosti motorového vozidla BMW. Taktiež je zhoda v tom, že došlo k otvoreniu dverí v kritickom čase, čo podľa jeho názoru mohlo objektívne vyvolať kolíziu situáciu v danom prípade. Nedokáže jednoznačne posúdiť, či vôbec došlo ku kontaktu medzi dverami a poškodenou cyklistkou a pokiaľ by k nemu došlo, či by ten kontakt bezprostredne a nevyhnutne viedol k pádu na zem.

To je prvý technický rozpor v danej veci. Druhý rozpor spočíva v tom, že vzhľadom na opísané konanie cyklisti v kritickej dobe, ktorá mala vykonať pohyb pedálmi smerom dozadu vzhľadom k fotodokumentácii bicykla je technicky možné, že pád cyklistky mohol nastať v dôsledku straty stability pádu jej reťaze z bicykla, ktorá spôsobom opísaným v jeho odbornom vyjadrení mohla spadnúť ešte pred tým, než došlo k samotnému pádu cyklistky. Teda spadnutie reťaze na bicykli poškodenej nemuselo byť následkom pádu bicykla, ale mohlo mu predchádzať a dokonca samo o sebe by mohlo privodiť stav, ktorý by k tomuto pádu mohol viesť. Podľa vyjadrenia svedka svedkyňa poškodená sa mohla pohybovať rýchlosťou v intervale od 15 až 20 km/hod., prípadne o niečo viac za túto hranicu, pokiaľ prihliadol na jej výpoveď, kde uviedla, že v blízkosti vozidla spomalila, pretože sa rozhodovala či má z neho zosadnúť, a teda v kolíznom priestore sa pohybovala niekde v intervale maximálne 10 - 15 km/hod. Ďalej sa svedok vyjadril k spôsobu jazdy a rýchlosti, keď mala svedkyňa poškodená vzadu na bicykli cca 10 kg a na riaditkách kabelku, tak svedok uviedol, že ak bol bicykel uvedený do ustáleného pohybu, vyvažuje ním všetky jeho nestability, čiže môže vyvážiť bez akýchkoľvek problémov tak tašku visiacu na jednej strane riaditok ako aj nákup v zadnom košíku. Pokiaľ sa však bicykel dostane z nejakých príčin do fázy nižšej rýchlosti, tak tam môže ale nemusí dôjsť k negatívnemu vplyvu tašku visiacej na riaditkách, pretože tento predmet sa správa ako kyvadlo, a v takom prípade môže trošku komplikovať cyklistovi stabilitu, s ktorým sa musí cyklista vysporiadať a či to zvládne je to na cyklistovi. Ďalej sa svedok vyjadril ku skutočnosti, či mohol obžalovaný ako vodič OMV vidieť cyklistku vychádzajúcu z chodníka v spätnom zrkadle, na čo uviedol, že ak je pravdou, že cyklistka bola na chodníku v určitom čase, tak pokiaľ by vychádzali z potreby nevyhnutnosti kontrolovať priestory za vozidlom, v takom prípade by ju v žiadnom z týchto dvoch spätných zrkadiel vidieť s najväčšou pravdepodobnosťou nemohol, teda nemohol vtedy keď zastavil vozidlo a rozhodoval by sa a posudzoval okolnosti, či môže bezpečne otvoriť dvere. Avšak ak by sa cyklistka nachádzala medzi prednými a zadnými dverami motorového vozidla, tak v prípade ak by vodič smeroval pohľad do ľavého spätného vonkajšieho zrkadla, tak by s najväčšou pravdepodobnosťou cyklistku vidieť mohol. Platí, že ak by obžalovaný dal posledný pohľad do spätného vonkajšieho zrkadla, tak by cyklistku s najväčšou pravdepodobnosťou videl.

Na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní bol vypočutý znalec Ing. Martin Obtulovič, znalec z odboru cestná doprava, ktorý uviedol, že vypracoval znalecký posudok č. 120/2013 a vychádzal z podkladov, ktoré mu zaslali príslušníci ORPZ ODI Ružomberok. Pri preštudovaní spisu dospel k záveru, že sú 2 varianty vzniku dopravnej nehody, a to, že došlo ku kontaktu cyklistky s vozidlom a druhá varianta, že nedošlo ku kontaktu cyklistky s vozidlom. Podnetom vzniku dopravnej nehody bolo otvorenie dverí vodičom motorového vozidla a reakcia cyklistky už bol len následok tohto podnetu. Na pojednávaní sa mu vytvorila ďalšia tretia varianta, a to, že cyklistka spadla za vozidlom vzadu vľavo. Na pojednávaní sa znalec vyjadril, že podľa jeho názoru najpravdepodobnejšia je verzia tá, že poškodená s riaditkami narazila do dverí vpravo a vytočila bicykel na ľavý bok. Ďalej uviedol, že dvere na motorovom vozidle mohli byť viac alebo menej pootvorené a ak došlo k nárazu, resp. nemuselo dôjsť k nárazu, poškodená mohla len stočiť riaditká doľava a spadnúť. V prípade nárazu by museli byť dvere otvorené do 101 cm. Ak tam mal obžalovaný tri polohy, tak otvorenie prvé by mohlo byť do 50 cm a v takom prípade by musela byť aj zrážka. Znalec potvrdil, že na motorovom vozidle, ani na bicykli nič nebolo poškodené, nebolo to vidieť ani z fotiek, ani svedkyňa poškodená, ani obžalovaný to neuvádzali, znalec obhliadku nerobil. Všetky podklady dostal od policajtov, ktorí robili obhliadku až na druhý deň. Ďalej znalec uviedol, že tretiu verziu, ktorá vyplynula z výpovedí svedkov o tom, že poškodená kričala, že je v šoku a ako reakciu na dvere a následne spadla na zem, tak uvedená verzia podľa jeho názoru je málo pravdepodobná, pretože svedkyňa by musela vidieť otvorenie dverí z toho chodníka.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil so znaleckým posudkom č. 21/2015, ktorý vypracoval znalec MUDr. Miroslav Sasko, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia v ktorom uviedol, že lekár MUDr. R. H. dobre odhadol a zhodnotil zdravotný stav poškodenej. V čase príchodu poškodenej na jeho ambulanciu noha už bola opuchnutá, boli prítomné podkožné krvné výrony a výrazné poruchové odreniny a abrázie. U poškodenej nebola prítomná žiadna výrazná deformita dolnej končatiny a nebolo prítomné nervové ani cievne poškodenie, ktoré by vyžadovali akútne operačné riešenie. Ak by poškodená v danom čase nenavštívila ambulanciu MUDr. H., ale rovno úrazovú ambulanciu ÚVN Ružomberok, kde by bolo samozrejme vyhotovené akútne aj RTG vyšetrenie, ďalší liečebný postup by sa ničím neodlišoval od liečebného postupu, ktorý začal MUDr. R. H.. Doba liečenia ako aj doba obmedzenia bežného spôsobu života by nebola skrátená ani o jeden deň. Znalec konštatoval, že v prvých 24 hodinách bola poškodená U. J. liečená u MUDr. H. podľa pravidiel vedy a uznávaných medicínskych postupov pri rešpektovaní individuality pacienta s ohľadom

na konkrétne podmienky a objektívne možnosti. Ďalej znalec konštatoval, že postup lekárov Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku bol podľa pravidiel vedy a uznávaných medicínskych postupov, pri rešpektovaní individuality pacienta s ohľadom na konkrétne podmienky a objektívne možnosti. Znalec konštatoval, že lekári v ÚVN v Ružomberku správne dodržali prvé pravidlo nemocničného ošetrovania zlomeniny a to, že operácia je potrebná, avšak z ohľadom na poranenie mäkkých častí nohy je nutný odklad. Dňoch od 11.09.2012 do 25.09.2012 prebiehala u poškodenej ambulantne liečba opuchu, odrenín a zápalu. Správne bolo ordinované podávanie antibiotík, liekov na urýchlenie odpuchnutia končatiny, imobilizácia a prevencia hlbokoj živlovej trombózy. Znalec tiež konštatoval, že bolo dodržané druhé pravidlo nemocničného ošetrovania, a to hojenie mäkkých tkanív je prioritou číslo 1. Dňa 25.09.2012 bolo zhodnotené, že mäkké tkanivo a kožná bariéra je ucelená. Riziko skorých a neskorých intencných pooperačných komplikácií je eliminované na minimum, a preto bola prijatá poškodená dňa 25.09.2012 na traumatologické oddelenie ÚVN v Ružomberku kde bola aj v ten deň vykonaná operačná liečba zlomeniny bázy 5. predpriehlavkovej kosti. Tým, že nedošlo k pooperačným komplikáciám a zlomenina sa zrútila v správnom postavení, výber operačnej metódy sa preukázal ako správny. Znalec konštatoval, že celková doba liečenia 5 mesiacov pri zlomenine bázy 5. predpriehlavkovej kosti neprekračuje priemernú dobu liečenia operovaných zlomenín predpriehlavkových kostí. Pokiaľ išlo o obmedzenie obvyklého spôsobu života, znalec sa vyjadril, že po návšteve a vyšetrení poškodenej zistil, že poškodená nemohla chodiť do práce, čím bola obmedzená na peňažnom príjme. Pracuje ako vedúca a zároveň predavačka v mäsiarstve, kde si práca vyžaduje stáť na dolných končatinách po celý pracovný čas 8 hodín. Do práce dochádza 40 km tam a 40 km naspäť, cestuje vlakom. Z domu na vlakovú stanicu chodí pešo, čo si vyžaduje cca 30 minút. V mieste pracoviska z vlakovkej stanice priamo do konkrétnej predajne chodí pešo, čo si vyžaduje čas cca 10 minút. Na ceste za prácou musí poškodená denne prejsť cca 80 minút. Možný návrat do práce vyžadoval u poškodenej úplné uzdravenie, čo zodpovedá danému času 5 mesiacov. Od začiatku liečby mala poškodená naloženú sadrovú dlahu a podľa odporúčania lekárov mohla začať prišľapovať na dolnú končatinu od 05.12.2012. V tej dobe počas liečby od rána do 15:00 hod. bola odkázaná plne sama na seba, nemala žiadnu pomoc. Stravu počas dňa jej pripravovala dcéra. Poškodená od 11.09. do 05.12.2012 chodila za pomoci bariel na jednej dolnej končatiny bez záťaže chorej nohy. Poškodená keďže žije v paneláku musela pri každom opustení bytu zdolať 8 schodov na prízemie, aby sa dostala do výťahu a 8 schodov medziposchodia do bytu. V byte poškodenej je vaňa, takže do 05.12.2012 pri hygiene celého tela bola odkázaná na pomoc svojej dcéry. Do konca januára bola odkázaná na nákupy svojej dcéry alebo syna. Do konca decembra nebola schopná ani variť, vykonávať bežné domáce práce. Pri dlhšom stáťi jej puchla noha a mala bolesti. Po celé obdobie sadrovej fixácie si denne pichala do brucha na zabránenie krvných zrazenín injekcie. Na každú návštevu lekára bola odvezená svojim synom alebo taxikom. Dňa 24.01.2013 bol poškodenej odstránený osteosyntetický materiál počas druhej hospitalizácie. Počas februára 2013 vykonávala aktívnu rehabilitáciu podľa odporúčaní, od 01.03.2013 ukončila práceneschopnosť. Poškodená má v byte psa, s ktorým je nutné chodiť denne na vychádzky, ktoré zväčša robievala ona. Poškodená je aktívna turistka, v zime lyžuje, v lete chodí plávať, často bicyklovať a od hore uvedených aktivít bola poškodená obmedzená po celú dobu liečenia, čo zodpovedá dobe 5 mesiacov.

Z odborného vyjadrenia č. 16/2015 Ing. Michala Fúrika mal súd za preukázané, že vodič E. P. mohol v kritickej dobe vyvolať svojim otvorením dverí vznik objektívnej kolíznej situácie. Keďže však inparkt cyklistky dverami vozidla BMW potvrdiť jednoznačne nemožno, nie je technicky objektívne možno ustáliť bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť medzi uvedeným otvorením dverí a pádom cyklistky na zem. Z hľadiska konania cyklistky v kritickej dobe a jej možnosti na zabránenie vzniku nehody považuje za vec jednoznačne právneho posúdenia do akej miery mohla sama v kritickej dobe predvídať otvorenie dverí na vozidle BMW, a či teda mohla tomu prispôbiť svoj spôsob jazdy s ohľadom na vlastnú bezpečnosť. Bočný odstup cyklistky od obchádzajúceho vozidla, je totiž v prvom rade determinovaný konaním samotného cyklistu a tiež daný zručnosťami cyklistu ovládať svoj bicykel. Odstup by teda mohol byť i absolútne minimálny, ak by cyklista obchádzal tam už skôr stojace osobné motorové vozidlo a nemusel by tak mať žiadny dôvod očakávať prípadné otvorenie dverí.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi, a to vyčísleným uplatneným nárokom na náhradu škody Sociálnou poisťovňou, pobočka Spišská Nová Ves, v ktorej si uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 2.060,30 Eur, ako aj s uplatneným nárokom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorá sa uplatnila nárok na náhradu škody vo výške poskytnutej zdravotnej starostlivosti poškodenej v sume 1.139,47 Eur, so záznamom o dopravnej nehode, zápisnicou o obhliadke miesta dopravnej nehody, náčrtkom z dopravnej nehody spolu s fotodokumentáciou, s výpisom z evidenčnej karty vodiča obžalovaného E. P., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré súviseli s hodnotením osoby obžalovaného a

na základe takto vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v súhrnne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, dospel súd k záveru, že obžalovaný E. P. svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, pretože inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví.

Nepochybne bolo preukázané, že dňa 10.09.2012 v čase o 11:00 hod. došlo na miestnej komunikácii na ulici Plavisko k dopravnej nehode, a to tak, že vodič osobného motorového vozidla zn. BMW, ev.č.: RK297BC, ktoré viedol obžalovaný, ktorý svoje vozidlo zaparkoval pri pravom okraji vozovky v smere jazdy od centra mesta do Baničného, otvoril ľavé predné dvere, pričom ohrozil cyklistku U. J. jazdiacu na bicykli v smere jazdy od centra mesta do Baničného, ktorá spadla z bicykla na cestu a utrpela zranenia, ktoré si vyžiadali jej práceneschopnosť a obmedzenie obvyklého spôsobu života v trvaní 5 mesiacov.

Náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku vyžaduje, by každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať len zistenie o nepravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že neexistuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Vyhodnotenie dôkazu súdu nemôže ukončiť záverom, podľa ktorého sa určitá okolnosť, ktorá vyplynula z dokazovania, zdá alebo nezdá pravdepodobná o to viac, že má možnosť vykonaním dôkazu vlastnú pochybnosť odstrániť si podmienky k jednoznačnému záveru. Prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona vo svojom základe je nedbanlivostným trestným činom. Po subjektívnej stránke tento trestný čin vyžaduje zavinenie z nedbanlivosti v zmysle § 16 Trestného zákona. Pri vedomej nedbanlivosti páchatel vie, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spolieha, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Pri nevedomej nedbanlivosti páchatel nevie, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Možnosť vedomosti treba skúmať na základe objektívnej okolnosti a subjektívnej dispozície páchatela. Vedomá nedbanlivosť je budovaná na vedomí možnosti vzniku následku, čo predpokladá schopnosť páchatela rozpoznať a zhodnotiť okolnosti, ktoré vytvárajú možné nebezpečenstvo pre záujem chránený Trestným zákonom. Pri nevedomej nedbanlivosti zakladá Trestný zákon zodpovednosť za trestný čin a povinnosti a súčasne i možnosti predvídať možnosť poruchy alebo ohrozenia záujmu chráneného zákonom. Kritériom nedbanlivosti pre obidve jej formy je zachovanie určitej miery opatrnosti. Objektívne vymedzenie miery objektívnosti vyžaduje od každého z pravidla rovnakú mieru opatrnosti. Subjektívne vymedzenie miery opatrnosti vyžaduje, aby sa okrem miery povinnej opatrnosti (objektívne kritérium) vzalo do úvahy aj subjektívne vymedzenie tejto opatrnosti, ktorú je páchatel v tom konkrétnom prípade schopný vynaložiť (individuálne hľadisko). Preto o zavinenie z nevedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. b) Trestného zákona ide len vtedy, ak povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chránený týmto zákonom sú dané súčasne. Nedostatok jednej z týchto zložiek znamená, že čin je nezavinený. Príčinná súvislosť medzi porušením povinnej opatrnosti a následkom je základným predpokladom zavinenia z nedbanlivosti. Zavinenie musí zahŕňať všetky znaky charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu, teda aj príčinný vzťah medzi konaním páchatela a následkom trestného činu.

Subjektívna stránka zahŕňa znaky vzťahujúce sa na psychiku páchatela. Najvýznamnejší z nich je zavinenie, ktoré má formu úmyslu alebo nedbanlivosti. Zavinenie predstavuje vnútorný psychický vzťah páchatela k podstatným zložkám trestného činu a vzťahuje sa k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneným Trestným zákonom spôsobom uvedeným v Trestnom zákone. Vzťahuje sa na priebeh páchatelovho trestného činu, ktorý sa prejavil v objektívnej realite a ktorý zodpovedá znakom skutkovej podstaty trestného činu. Príčinný vzťah spája konanie s následkom. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie príčinného pôsobenia konania obžalovaného na spoločenské vzťahy, či toto konanie má znaky zavinenia. Páchatel je trestne zodpovedný za následok, ktorý spôsobil len potiaľ, pokiaľ ho zaviniť. Zavinenie aspoň z nevedomej nedbanlivosti je dané vtedy, ak sa preukáže, že páchatel si mal a mohol predstaviť, že príčinný vzťah medzi jeho konaním a následkom sa môže rozvinúť tak, ako sa rozvinul. Pre páchatela nepredvídateľný príčinný priebeh nie je v zavinení obsiahnutý, ak páchatel nezodpovedá za následok, ktorý takto nastane.

Zavinenie z nedbanlivosti v oboch jeho formách nie je vylúčené spoluzavinením iných osôb vrátane poškodeného. Konanie páchatela má povahu príčiny aj vtedy, ak okrem jeho konania spôsobilo následok

aj ďalšej osoby, neraz vrátane poškodeného. Príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom sa totiž neprerušuje ani v prípade, ak ku konaniu páchatel'a pristúpi ďalšia skutočnosť, ktorá spolupôsobí pri vzniku následku, ale konanie páchatel'a zostáva takou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nedošlo. Dôležité pri tom je, aby konanie páchatel'a z hľadiska spôsobeného následku bolo príčinou dostatočne významnou. Pri skúmaní trestnej zodpovednosti z hľadiska príčinného vzťahu je korektívom zavinení, ktoré musí pristúpiť k príčinnému vzťahu medzi konaním a následkom; pokiaľ k pričítaniu následku stačí nedbanlivosť treba, aby páchatel' aspoň podľa okolností a svojich osobných pomerov mal a mohol príčinný vzťah predvídať. Povinnosť a možnosť predvídať sa dopĺňujú a musia existovať súčasne. O nevedomú nedbanlivosť (a zavinený čin) teda nejde, ak chyba ktorákoľvek z nich. Záver o nevedomej nedbanlivosti sa vylučuje aj tam, kde páchatel' síce porušil predpisy, ktoré majú zabrániť následku, avšak vzhľadom na nové poznatky alebo aj svoje odborné vedomosti mohol predpokladať, že postupom, ktorý zvolil sa výsledok nespôsobí. Primeranosť dôvodov, pri ktorých sa páchatel' spoliehal, že neporuší alebo neohrozí chránený záujem, je potrebné posudzovať z hľadiska páchatel'a s prihliadnutím na vonkajšie okolnosti konkrétneho posudzovaného prípadu.

Ak pri vzniku následku spolupôsobili viaceré príčiny, ktoré môžu byť úkony obžalovaného aj poškodeného treba hodnotiť každú príčinu, čo do jej významu pre vznik následku osobitne a vzhľadom ku každej z ostatných príčin určiť jej dôležitosť pre následok, ktorý nastal. Len takýmto postupom možno dospieť k bezpečnému záveru, či a nakoľko konanie obžalovaného hodnotené v celku bolo príčinou následku uvedeného v § 157 ods. 1 Trestného zákona. Tento záver nie je vylúčený skutočnosťou, že konanie obžalovaného bolo len jedným článkom reťaze príčin, ktoré spôsobili následok, a že následok by nebol nastal bez konania poškodeného.

Vzhľadom na vykonané doplnené dokazovanie ako aj s poukazom na dokazovanie vykonávané v pôvodnom konaní súd zisti, I s poukazom na závery znalca z odboru zdravotníctvo - chirurgia a k tomu aj korešpondujúci záver znalca z odboru cestnej dopravy, ako aj na závery znalca MUDr. Miroslava Sasku, znalca zo znaleckého odboru zdravotníctvo - farmácia, odvetvie chirurgia, že obžalovaný E. P. viedol motorové vozidlo zn. BMW, ev.č.: RK297BC po ulici Plavisko v Ružomberku, ktoré zaparkoval pri pravom okraji vozovky v smere jazdy od centra mesta do Baničného a otvoril ľavé predné dvere, čím porušil ustanovenie § 24 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov, naproti tomu poškodená Eva Pohovejová porušila povinnosť vyjadrenú v § 55 ods. 5 citovaného zákona. U oboch účastníkov dopravnej nehody došlo k porušeniu všeobecnej povinnosti vymedzenej v ustanovení § 4 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov. Je zrejmé, že poškodená U. J. mala na riadení bicykla zavesenú tašku, videla pred sebou motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný a videla, že uvedené motorové vozidlo za 50 metrov zastavilo pri pravom okraji vozovky v jej smere jazdy. Poškodená teda pri zachovaní vyššej miery opatrnosti mohla predpokladať, že zo stojaceho motorového vozidla môžu vystúpiť osoby. Taktiež obžalovaný, ktorý viedol motorové vozidlo zn. BMW, ev.č.: RK297BC po ulici Plavisko v Ružomberku, predmetné vozidlo zaparkoval pri pravom okraji vozovky v smere jazdy od centra mesta do Baničného a otvoril ľavé predné dvere, mal dostatok priestoru i času na to, aby účastníka dopravnej nehody (poškodenú), ktorý sa spolupodieľal na vzniku následku predpokladaného Trestným zákonom spozoroval a na danú situáciu adekvátnym spôsobom reagoval. Tak ako to vyplýva zo záverov znalca z odboru doprava cestná, ako aj z výpovede svedka Ing. Michala Fúrika, ako aj jeho odborného vyjadrenia, keby obžalovaný venoval pozornosť cyklistke už v križovatke, mohol by pri zastavení, zisťovať kde sa nachádza a teda vodič po zastavení by sa mal vždy pozrieť najmenej do dvoch spätných zrkadiel, a v takom prípade by obžalovaný svedkyňu poškodenú cyklistku videl. S poukazom na vykonané dokazovanie, ako aj na výpoveď svedka U. F., ktorý potvrdil, že obžalovaný otvoril dvere na motorovom vozidle v čase, keď už motorové vozidlo obchádzala svedkyňa poškodená a následne spadla z bicykla, súd mohol ustáliť aj priebeh skutkového deja na rozdiel od podanej obžaloby, a teda ako príčina vzniku dopravnej nehody bola skutočnosť, že obžalovaný po zaparkovaní motorového vozidla pri pravom okraji vozovky otvoril ľavé predné dvere v čase, keď už poškodená cyklistka J. obchádzala predmetné motorové vozidlo na bicykli. Práve nesprávny spôsob otvorenia dverí na motorovom vozidle a vystupovania z neho obžalovaným, došlo k ohrozeniu bezpečnosti iných účastníkov cestnej premávky, je tou právne významnou okolnosťou, ktorá je v príčinnej súvislosti so vzniknutým následkom a teda spôsobeniu ublíženia na zdraví ťažkej ujmy u poškodenej U. J.. Poškodená U. J. tým, že spadla z bicykla utrpela zranenia pomliaždenie ľavej nohy, plošnú odreninu chrbta ľavej nohy na vonkajšej strane a zlomeninu bázy 5.predpriehliavkovej kostičky s posunom úlomkov, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť a obmedzenie obvyklého spôsobu života v trvaní 5 mesiacov, čo vyplýva jednak

zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo - chirurgia MUDr. Tibora Letku a znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - traumatológia MUDr. Miroslava Sasku. Keďže je tu zachovaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne H. P. a svedka R. S., ich výpoveď je vyvrátená jednak výpoveďou svedkyne poškodenej U. J., ktorá popísala celý priebeh vzniku dopravnej nehody, ako aj výpoveďou svedka U. F., taktiež znaleckým posudkom z odboru doprava cestná, v ktorej znalec vylúčil, že by poškodená kričala, že je v šoku ako reakciu na dvere a následne by spadla na zem.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u obžalovaného prihliadol najmä na spôsobom spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, možnosti jeho nápravy. Obžalovaný E. P. je zamestnaný v spoločnosti Obaly SOLO s.r.o. Ružomberok, je pracovitý, zodpovedný a iniciatívny pracovník, doposiaľ súdom obžalovaný trestaný nebol, 4-krát bol priestupkovo riešený, v roku 2011 1-krát na úseku cestnej dopravy a 3-krát v roku 2015 za porušenie pravidiel cestnej premávky, za čo mu boli uložené blokové pokuty. V mieste trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený. Tieto skutočnosti súd u obžalovaného bral do úvahy ako poľahčujúce okolnosti, keďže príťažujúce okolnosti u obžalovaného súdom zistené neboli. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia účastníkov cestnej premávky. Z hľadiska subjektívnej stránky ide u neho o konanie v zmysle § 16 písm. a) Trestného zákona.

Vychádzajúc z účelu trestu súd dospel k záveru, že hrozba trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov ukladaného mu podľa § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona s prihliadnutím na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, a to že viedol doteraz riadny život, už samotné prejednanie veci pred súdom splnil účel sledovaný zákonom, a preto jeho výkon mu súd podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Súd nepristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá u obžalovaného v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, pretože vzhľadom na podiel viny poškodenej U. J. by bolo neprimerané a prísne, aby súd obžalovanému E. P. uložil aj predmetný trest zákazu činnosti.

O nároku poškodených súd rozhodol tak, že ich s nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie. Pre rozhodnutie súdu o povinnosti obžalovaného na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré svojim rozsahom prevyšuje potreby trestného konania (aj s poukazom na spoluzavinenie poškodenej), preto poškodenú U. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, K., Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a. s., Krajská pobočka Žilina, P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, Sociálnu poisťovňu, pobočka Spišská Nová Ves, Elektrárenská 10, 052 80 Spišská Nová Ves odkázal na konanie v občiansko-súdnom konaní.

Okresný súd Ružomberok
dňa 13. januára 2016

JUDr. Miriam PENJAKOVÁ
samosudca

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Ružomberku do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.